

ΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Η Αριστερά έχει δική της αφετηρία και θέσεις

Της **Ελένης Πορτάλιου**

Τα μέτρα για το Ιστορικό Κέντρο που εξήγγειλε η κυβέρνηση, με συμφωνία της δημοτικής πλειοψηφίας του δήμου Αθηναίων, των παρατάξεων Κακλαμάνη, Αμυρά και αποδοχή της Ελληνικής Αυγής, έχουν ενεργοποιήσει τα πιο συντηρητικά κοινωνικά αντανακλαστικά, καθώς παράλληλα η τηλεόραση, οι εφημερίδες και τα ραδιόφωνα -με ελάχιστες εξαιρέσεις- εκπέμπουν και αναπαράγουν έναν ακραίο ρατσιστικό λόγο. Λέξεις όπως στρατόπεδα συγκέντρωσης, ξερονήσια, κατάσταση έκτακτης ανάγκης, μαζικές έφοδοι της αστυνομίας και απελάσεις, τείχη κ.λπ., που θα έπρεπε να στοιχειώνουν τις μνήμες μας, εκφέρονται χωρίς δισταγμό και συμπληρώνονται με άλλες, όπως άνθρωποι -κατσαρίδες και συνθήματα όπως Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών.

Οι μετανάστες, τα εξαρτημένα άτομα, οι άστεγοι, οι ζητιάνοι και οι νεόπτωχοι των συσσίτιων στιγματίζονται αδιακρίτως ως φορείς ανομίας, κρίνονται ανεπιθύμητοι και επιζητείται να εξαφανιστούν από προσώπου γης. Ενώ οι «λαθρομετανάστες» αποτε-

λούν την αιχμή του δόρατος, πρόκειται για ένα ρατσισμό σε βάρος των φτωχών και αποκληρών συνολικά, οι οποίοι διαρκώς πολλαπλασιάζονται.

Από ποια βάση παρεμβαίνει η αριστερά;

Αν η αριστερά προσεγγίσει τη σημερινή κρίση στα επιφανόμενα και θεωρήσει ότι το Ιστορικό Κέντρο και ορισμένες παρακείμενες περιοχές του 6^{ου} Διαμερίσματος είναι ένα εντοπισμένο ζήτημα, ενώ είναι η πιο ανελέητη απόληξη του σημερινού μετα-νεοφιλελευθερισμού, θα οδηγηθεί πολύ κοντά στον κυρίαρχο πολιτικό λόγο και συνακόλουθα στις προτεινόμενες ως λύσεις από τις συστημικές δυνάμεις.

Ο ακρογωνιαίος λίθος της αριστεράς είναι η ενότητα και η αλληλεγγύη των καταπιεσμένων εντός και εκτός των εθνικών συνόρων και η συμμαχία όλων ανεξαιρέτα των λαϊκών τάξεων, οι οποίες δεν αποτελούν ενιαίο σώμα, απέναντι στην κυριαρχία του εθνικού και παγκόσμιου κεφαλαίου και ιδιαίτερα των πιο επιθετικών μερίδων του, που οδηγούν στην καταστροφή εκατομμύρια ανθρώπων και τον ίδιο τον πλανήτη. Μέχρι σήμερα αυτές οι λαϊκές τάξεις εμφανίζονται κατακερματισμένες και οι άνθρωποι αναζητούν ατομικές λύσεις.

Πρέπει, λοιπόν, πρώτα να ορίσουμε το πρόβλημα. Και το πρόβλημα ονομάζεται φτώχεια, ανεργία, περιθωριοποίηση, εξαθλίωση. Η αριστερά έχει μερίδιο ευθύνης για δύο λόγους: γιατί έχει ξεχάσει ότι οφείλει να συμβάλλει στη δημιουργία κοινωνικών δικτύων λαϊκής αυτοοργάνωσης εκ του σύνεγγυς, και γιατί δεν παρεμβαίνει ιδεολογικά και ενοποιητικά, αναδεικνύοντας την ενιαία βάση των προβλημάτων και τις κοινές απαντήσεις, αλλά αθροιστικά σε μια κοινωνία που διαρκώς διασπάται και οδηγείται σε αποσύνθεση.

Η προελαύνουσα επιθετική πολιτική του μετα-νεοφιλελευθερισμού δεν πλήττει όλες

τις κατηγορίες των από κάτω ενιαία αλλά άνιστα. Η αριστερά πρέπει να ζητά ψωμί, δουλειά, παιδεία και ελευθερία για όλους ανεξαιρέτα, αντιτεκόμενη στη στρατηγική του διαίρει και βασίλευε.

Μα θα μου πείτε, δεν υπάρχουν σοβαρά προβλήματα στο κέντρο και τις γύρω γειτονιές της Αθήνας; Βεβαίως υπάρχουν. Αλλά δεν είναι τα ίδια για όλους, τα συμφέροντα δεν είναι κοινά, οι λύσεις δεν είναι κοινές και η αριστερά οφείλει να έχει τις δικές τις θέσεις από την πλευρά των λαϊκών τάξεων και πριν απ' όλα αυτών που εκπέμπουν σήμα κινδύνου, δηλαδή των ανθρώπων χωρίς υπόσταση, των αφανών, των αγνοημένων.

Σε τι οφείλεται, λοιπόν, η εγκληματικότητα; Το σημερινό σύστημα έχει αναγάγει το χρήμα σε υπέρτατη αξία. Στις περιοχές για τις οποίες λαμβάνονται μέτρα, παράγεται και διακινείται μαύρο χρήμα από μαφίες και κυκλώματα ναρκωτικών, καταναγκαστικής πορνείας, εμπορίας ανθρώπων, λαθρεμπορίου και κερδοσκοπίας στα ακίνητα. Τα κυκλώματα αυτά, στα οποία εμπλέκονται, εξαναγκαστικά ή όχι, άνθρωποι που δεν έχουν πού την κεφαλήν κλίνει, απολαμβάνουν ασυλίας και οι αστυνομικές αρχές τα ανέχονται ή διαπλέκονται μαζί τους. Στρέφουν τα πυρά τους στα θύματα και όχι στους θύτες. Καταδιώκουν το χρήστη όχι τον έμπορο ναρκωτικών, τις γυναίκες που εξαναγκάζονται στην καταναγκαστική πορνεία όχι τους διακινητές, τον μικροπωλητή όχι τον λαθρέμπορο, τον εξαθλιωμένο μετανάστη όχι τον κερδοσκόπο που τον διακινεί και τον εμπορεύεται.

Το μεγαλύτερο πρόβλημα στο δήμο της Αθήνας είναι η γενικευμένη φτώχεια και ανεργία ντόπιων και αλλοδαπών και η μη νομιμότητά τους, που μπορούν να τροφοδοτήσουν τις μαφίες και τα κυκλώματα, τη μικροπαραβατικότητα και τη χρήση εξαρτησιογόνων ουσιών, όταν όλες οι κρατικές και δημοτικές δομές για τους φτωχούς και τις ευάλωτες κοινωνικές ομάδες έχουν καταρρεύσει. Ευρύτερα, η πόλη επωάζει βία και γίνεται εχθρική προς τους κατοίκους της, γιατί τα σχολεία κλείνουν, οι δομές υγείας υποβαθμίζονται, ο δημόσιος χώρος απαξιώνεται.

Στο δήμο της Αθήνας και ιδιαίτερα στο 6^ο Διαμέρισμα δρα, επίσης, εγκληματικά, με την ανοχή ή/και εμπλοκή της αστυνομίας, η Χρυσή Αυγή, κράτος εν κράτει στις πλατείες Αττικής και Αγίου Παντελεήμονα, τα πρόσφατα θύματα της οποίας είναι αναρίθμητα, μεταξύ αυτών και μικρά παιδιά.

Τα πρόσφατα κυβερνητικά και δημοτικά μέτρα

Τα μέτρα που εξαγγέλλονται κινούνται σχεδόν αποκλειστικά στο επίπεδο της κατα-

στολής των θυμάτων της κρίσης και αποσκοπούν στον «εξευγενισμό» = εκκαθάριση ανομίας και αντικατάσταση των σημερινών κατοίκων από «υγιείς πολίτες». Οργανώνονται σε τρεις ενότητες,

1. Μαζικές συλλήψεις, απελάσεις μεταναστών χωρίς χαρτιά και προσφύγων που δεν θα τύχουν ασύλου, ενώ είναι γνωστό ότι τουλάχιστον 200.000 μετανάστες σ' όλη τη χώρα έχασαν την άδεια παραμονής επειδή η ανανέωσή της απαιτεί 200 ένσημα ετησίως και ότι οι πρόσφυγες εγκλωβίζονται από το Δουβλίνο II, το οποίο, ενώ δεν εφαρμόζεται ήδη σε αρκετές χώρες και η ΕΕ συζητεί την κατάργησή του, η ελληνική κυβέρνηση δεν επισπεύδει.

Όλοι οι συλληφθέντες θα οδηγηθούν στα αστυνομικά τμήματα, στις φυλακές και σε στρατόπεδα συγκέντρωσης εκτός Αττικής.

Γενικευμένη επιτήρηση και καταστολή αδιακρίτως, περιορισμός διαδηλώσεων και επαναοριοθέτηση ασύλου.

2. Εκδίωξη των φτωχών και των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, με την απομάκρυνση των υπηρεσιών που τους αφορούν (απομάκρυνση ΟΚΑΝΑ, ενώ η παραβατικότητα των χρηστών είναι χαμηλότερη από τον μέσο όρο, κατάργηση ξενώνων αστέγων, αποκέντρωση, βλέπε κλείσιμο, των κεντρικών υπηρεσιών του Ιδρύματος Αλληλεγγύης, την ίδια στιγμή που δεν λειτουργεί ο Ξενώνας Κακοποιημένων Γυναίκων, απαγόρευση ενοικίασης σε όσους δεν έχουν χαρτιά, σφράγισμα εγκαταλελειμμένων σπιτιών που συχνά στεγάσαν άστεγους κ.λπ.)

3. Ορισμένες σημειακές παρεμβάσεις και φορολογικά κίνητρα, ώστε να τονωθούν οι δυνάμεις της αγοράς και να ενεργοποιηθούν παλιές και νέες επενδύσεις στην περιοχή. Αυτό γίνεται κατά προτεραιότητα στην περιοχή της Ομόνοιας (πλατεία Θεάτρου, αμαξοστάσιο ΗΛΠΑΠ, δύο πιλοτικές επεμβάσεις ενοποίησης οικοδομικών τετραγώνων, ενοικίαση ξενοδοχείων σε φοιτητές, ανάπλαση με εθελοντική δράση της πλατείας, αφού ήδη έχουν εκδιωχθεί οι σημερινοί χρήστες) και μέσω του σχεδίου του ΥΠΕΚΑ για τις περιοχές Γεράνι και Κεραμεικός - Μεταξουργείο, όπου και έχουν γίνει επενδύσεις σε ακίνητα από γνωστούς επιχειρηματίες, με στόχο «να συγκρατηθεί ο υγιής πληθυσμός» και να έρθουν νέα ευπορότερα στρώματα.

Είναι σίγουρο ότι αν οι εγκληματικές μαφίες του μαύρου χρήματος δεν εξαρθρωθούν, αλλά διωχθούν τα σημερινά θύματα, οι παράνομες δραστηριότητες θα μετακινηθούν από την περιοχή γύρω στην Ομόνοια, το πιθανότερο προς Αχαρνών, Πατησίων, Εξάρχεια και Κυψέλη και τα κυκλώματα θα εμπλέξουν νέους ανθρώπους της ανάγκης.

Έξι βασικές θέσεις

- Κατάργηση του Δουβλίνο II, άσυλο στους πρόσφυγες, κατάργηση των απαιτούμενων 200 ενσήμων για την άδεια παραμονής, καμιά απέλαση μεταναστών ή προσφύγων παρά την θέλησή τους και πρώτα από όλα σε χώρες που η ζωή τους κινδυνεύει για πολιτικούς λόγους ή σε χώρες - εμπόλεμες ζώνες.
- Όχι σε στρατόπεδα, τείχη και Frontex.
- Ελευθερία κίνησης, νομιμοποίηση.
- Κεντρικές και αποκεντρωμένες δομές για την αντιμετώπιση της φτώχειας και τη στήριξη των ευάλωτων κοινωνικών ομάδων, ντόπιων και αλλοδαπών.
- Έργα αναβάθμισης των λαϊκών συνοικιών: πλατείες, πράσινο, καθαριότητα, φωτισμός, σχολεία, ιατρεία, βρεφονηπιακοί σταθμοί κλπ.
- Χρηματοδότηση όλων των παραπάνω από τους κεντρικούς πόρους, κοινοτικά προγράμματα και από τους οφειλόμενους πόρους από το κεντρικό κράτος στο Δήμο, εθιμικά ή μέσω διαφόρων περικοπών λόγω μνημονίου.